

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Mgr. Ing. Petra Hýsková**, insolvenční správkyň, se sídlem Tyršova 1835/13, Praha, zast. JUDr. Markem Křížem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 91/28, Karviná – Fryštát, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 19. 12. 2018, č. j. MSP - 45/2018 – ORA - ROZ/14, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům 11. senátu Městského soudu v Praze rozhodujících ve věci sp. zn. 11 A 2/2019,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze Mgr. Marek Bedřich, JUDr. Hana Veberová a JUDr. Jitka Hroudová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 2/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně ve věci výše uvedené vznesla dne 12. 2. 2020 námitku pod vůči soudcům Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) rozhodujícím ve věci sp. zn. 11 A 2/2019. Námitku odůvodnila tím, že z dosavadního průběhu řízení lze usuzovat na důvodné pochybnosti a nezájatost členů 11. senátu, a to pro způsob rozhodování ve věci. Žalobkyně obsáhle popisuje průběh soudního řízení, zpochybňuje diktafonový záznam z jednání ze dne 25. 4. 2019 a jiné skutečnosti týkající se správního spisu, které měla zjistit při nahlížení do soudního spisu dne 30. 1. 2020; konstatuje, že úkony, tak jak vyplývá ze spisu, jsou nestandardní a existují tak objektivní okolnosti, které vyvolávají pochybnosti o nestrannosti soudců; dále poukázala na to, že nebylo vyhověno její žádosti o odročení jednání, aniž by se předseda senátu vypořádal s jejími důvody. Poukazuje rovněž na to, že již v minulosti byla postupem městského soudu poškozena na svém procesním právu, když bylo vydáno zamítavé rozhodnutí, aniž by bylo nařízeno ústní jednání (pročež bylo tehdejší rozhodnutí městského soudu Nejvyšším správním soudem zrušeno).

[2] K námitce žalobkyně se vyjádřili soudci Mgr. Marek Bedřich, JUDr. Jitka Hroudová a JUDr. Hana Veberová s tím, že nemají žádný vztah k žalobkyni ani k projednávané věci a podjatí se necítí.

[3] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci „vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které

spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“ Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[4] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezáujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Námitka podjatosti vznesená žalobkyní vůči soudcům městského soudu nemůže obstát, neboť ji vztahuje k presumovanému „postupu ... v řízení o projednávané věci“ a k „rozhodování v jiných věcech“, tj. k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudců nasvědčovaly (mimo jiné např. usnesením ze dne 29. 1. 2019, č. j. 11 A 2/2019 – 54, bylo žalobkyni vyhověno v návrhu na přiznání odkladného účinku, což poněkud popírá tvrzení žalobkyně o cíleně vedeném řízení v její neprospěch). Otázkou procesního postupu městského soudu v řízení o žalobě se Nejvyšší správní soud může zabývat případně až v řízení o kasační stížnosti (srov. § 103 odst. 1 s. ř. s.); nesouhlas žalobkyně s postupem soudců městského soudu však nemůže být důvodem jejich podjatosti.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal žalobkyní vznesenou námitku podjatosti jmenovaných soudců důvodnou, proto rozhodl, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu